

ledes de forskjellige Udgifter og Udgiftsforøgelser fordelt paa de forskjellige Vaabenarter, og hvad Udgifterne maatte beløbe sig til ved de Forslag, som vare fremsatte for hver af Hærens faktiske Afdelinger og Vaabenarter. Disse Oplysninger bleve modtagne fra den høitærede Krigsminister senere hen, den 29de Januar, saavidt jeg erindrer, og jeg skal tillade mig kortelig at angive de enkelte Resultater deraf. Merudgiften til Fodfolkets Forstærkning efter Lovforslaget beløber sig saaledes til omtrent 108,000 Kr., til Artilleriet 185,000 Kr., til Artilleriets Linie 543,000 Kr., til Artilleriets Forstærkning 40,000 Kr. og til Ingenieurforpset 30,000 Kr. Til Infanteriets Linie er der ingen Udgiftsforøgelse, derimod en Udgiftsformindstelse af 10,000 Kr.; dette er dog imidlertid ikke grundet deri, at der ikke for dette Vaaben, som for alle de øvrige Vaaben, er fremsat Forslag om en Forøgelse af Afdelingernes Radrer, men derimod begrundet i den Omstændighed, at Tjenestetiden paa nogle Punkter er foreslaaet forkortet og hovedsagelig deri, at der i dette Lovforslag og i det Lovforslag, som den høitærede Marineminister har forelagt om Søværnets Ordning, er paaregnet en saa stor Tilgang, dels ved Søværnet, dels til Hærens forskellige specielle Vaaben, at der bliver omtrent 950 Mand mindre i Tilgang til Fodfolket, og denne Omstændighed vil, som det let forstaaes, have bevirket en overordentlig Nedgang. Til at vurdere den anden Side af Sagen, Vægten af de Grunde, som ere ansførte for de forskellige Forslag havde Udvalget dels Anmærkningerne til selve Lovforslaget, dels de Oplysninger, som Udvalget under sine Arbejder havde modtaget tilsendt fra den høitærede Krigsminister. Det var naturligt, at det Første, der var at gjøre for Udvalget, naar der var Tale om, at de ved Hærens Ordning bestaaende Mangler skulde rettes, var at naae en bestemt Erkjendelse om, hvorvidt de omtalte Mangler virkelig vare tilstede. Jeg skal tillade mig her kortelig at omtale disse Punkter, kortelig altsaa at meddele de Resultater, Udvalget er kommet til med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvorvidt der i den bestaaende Ordning maa siges at være Mangler tilstede, som det i høi Grad er af Interesse at faae afhjulpet.

Med Hensyn til Mandstabet vil det erindres, at der i Hærløven findes den Bestemmelse, at der tildeles Fodfolket det Mandstab, som ikke særlig er bestemt til Hærens øvrige Afdelinger eller Søværnet, og at det Fodfolket tildelte Mandstab dernæst fordeles saaledes, at hver Halvbrigade faar sit Mandstab fra en bestemt Brigadefreds. Nu har det imidlertid viist sig i de Aar, der ere forløbne siden 1867, at der ikke alene hvert Aar har fremskillet sig et høist forskjelligt Antal Værnepligtige ved Sessionerne, men at de Værnepligtiges Fordeling indenfor de forskellige Halvbrigadefreds har været i allerhøieste Grad uensartet, og

Følgen deraf har været den, at den aarlige Rekruttilgang til Bataillonerne i Hærens Løb har bevæget sig mellem saa store Grændser som 356 som Minimum og 973 som Maximum. Dette Forhold har naturligvis bevirket en høi Grad af Uensartethed for Afdelingerne og for deres Værnepligtige; det har bevirket, at noget af Mandstabet er kommet flere Gange i Reiren end andre; det har havt Indflydelse paa Mandstabets Indkaldelse til Reserverbataillonerne og selvfølgelig havt en høi Grad af Indflydelse paa Afdelingernes Maade at uddanne Mandstabet paa og paa Afdelingernes Krigsstyrke. Det vil altsaa let forstaaes, at Udvalget er ganske enig om at erkjende, at der her er et Forhold, som det i lige høi Grad er i Hærens Afdelingers og i Befolkningens Interesse saa snart som muligt at faae afhjulpet. Jeg skal ikke her komme ind paa at omtale de Veie, ad hvilke disse Ulemper ere foreslaaede afhjulpet, og Udvalgets Stilling til disse, da disse Punkter henhøre under de Affnit, der ikke ere satte under Forhandling af den høitærede Formand.

Med Hensyn til Befalingsmændene i Hæren har Udvalget ogsaa ønsket at undersøge, hvorvidt de paastaede Mangler virkelig vare tilstede. Jeg skal tillade mig kortelig at meddele Resultatet af Udvalgets Undersøgelser. Det vil være i det høie Things Grindring, at Hærløven foruden et mindre Antal faste Befalingsmænd paaregner et større Antal værnepligtige Befalingsmænd, som skulle udtages af Udskrivningsmassen for at uddannes til Korporaler eller til Sekondlieutenanter, forsaavidt Rekruteringen dertil kan ske ad Frivillighedens Veie. Hærløven forudsætter, at der indenfor Linjens Mandstab ad denne Veie skal være bragt 416 Sekondlieutenanter og 1296 Korporaler tilstede, for at de kunne tjene som Føvrere i Linjens og Reservens Underafdelinger i Tilfælde af Krig. Hærløven forudsætter derhos, at en vis Del af disse værnepligtige Befalingsmænd bliver tilstede frivillig ved Afdelingerne, dels for at tjene som Lærere, dels for at de ved at faae en fyldigere Uddannelse kunne i Forbindelse med de faste Befalingsmænd danne en Stamme af mere uddannede Føvrere, hvorom de indkaldte værnepligtige Føvrere kunne samle sig, og at de eventuelt kunne erstatte den Afgang, som under Krigsforhold naturligvis vil finde Sted blandt de faste Officerer. De Tal, jeg nævnte før — maa jeg berigtige — vedrøre kun Fodfolket. Jeg tager kun dette ene Vaaben, da det jo kun gjælder om at nævne et Exempel, og da det netop er for dette Vaabens Vedkommende, at Forholdene vise sig i det grueligste Lys. Af tjenstgjørende Sekondlieutenanter forudsætter Hærløven 105 og af tjenstgjørende Korporaler 378. Dette er Lovens Fordringer, men undersøger man de faktiske Forhold, Lovens Virkning i de forløbne Aar, saa viser det sig, at Lovens Fordringer slet ikke ere bragte tilstede. Jeg skal tillade mig at oplyse dette med Tal. Stedetfor